

afzondering, hebben mij niet de overtuiging gegeven, dat men het daarmee minder nauwkeurig kan nemen; daarom is bij den bouw van de barakken te Deventer, waar alles zelfs onder één dak is, erop gerekend, dat aanraking niet alleen tusschen patiënten, maar ook tusschen verplegenden, onmogelijk is. Er zijn gevallen bekend, o. a. bij de verpleging volgens het box-stelsel, waar ondanks vele witte japonnen, mutsjes enz. en veel gewasch de circuleerende zuster gevaarlijk bleek, omdat zij maar één stel slijmvliezen had. Een plaats van de grootte als Hilversum kan zich een inrichting verschaffen, waar volledige afzondering mogelijk is. Vooral bij de diphtherie helpt het laboratorium onze veiligheid waarborgen (onderzoek naar bacillendragers, „Dauerträger”, immuniseering der verplegenden met T. A.).

Wie in den strijd tegen bacteriën een zwaar harnas aantrekt, zal zich wel eens als een tegen windmolens strijdende Don QUIHOT voelen, maar men kan zich troosten, dat zijn verantwoordelijkheid ook grooter is en windmolens tenminste nog beter trefbare voorwerpen zijn.

Deventer, 11 December 1919.

H. J. PH. FESEVUR.

DE BEZOLDIGING DER SPOORWEGARTSEN.

I.

Naar aanleiding van het ingezonden stukje van collega SAUER acht ik het noodig, ten einde verkeerde gevolgtrekkingen te voorkomen, het volgende mede te deelen: Het bestuur der Vereeniging van spoorwegartsen heeft, o. a. in verband met de fusie der Nederlandsche spoorwegen en als gevolg daarvan het onderbrengen van het personeel der H. IJ. S. M. in het Z. O. fonds der Staats-spoorwegen, getracht de voorwaarden voor de geneesheeren verbonden aan het Z. O. fonds verbeterd te krijgen. Het heeft dit gedaan na raadpleging van verschillende spoorwegartsen en na openbaarmaking van zijn plannen aan alle spoorwegartsen, waarbij deze allen tijd en gelegenheid hadden bezwaren in te brengen. Hierna is in een vergadering van spoorwegartsen alles nog eens ruim en breed besproken en is in November een rondschriften aan de spoorwegartsen gezonden, waaruit collega SAUER een zinnetje licht: „wij gerust kunnen teekenen, dat de toekomst zal leeren, dat wij onder gunstige voorwaarden werkzaam zullen zijn”. De hoofdzak in dit rondschriften is echter: „Het bestuur der spoorwegartsen kreeg de toezegging, dat zooveel mogelijk aan de verschillende wenschen zal worden voldaan, al zal vóór 1 Januari a. s. nog niet alles geregeld kunnen zijn”. Mij dunk, waar het bestuur der spoorwegartsenvereeniging zijn best doet en dit op volkomen zuiver organisatorische wijze doet, wij zóveel vertrouwen in dit bestuur behooren te toonen, om het niet in den steek te laten, indien het op onze medewerking aandringt. Ik, als arts bij de H. IJ. S. M., meen geen enkel bezwaar te mogen maken om na 1 Januari 1920 voor de beampten der H. IJ. S. M. op voorwaarden werkzaam te zijn, welke een verbeterde uitgave zijn der voorwaarden, waarop de collegae bij de S. S. zoovele jaren hun werk hebben verricht; terwijl nog meer verbeteringen in uitzicht worden gesteld. Onze wenschen en verlangens kunnen in de vergadering der spoorwegartsen kenbaar worden gemaakt en c. q. door het bestuur bepleit worden bij het bestuur van het Z. O. fonds.

Loenen a/d Vecht, 15 December 1919.

L. L. POSTHUMA.

II.

Collega SAUER (dit *Tijdschrift* bldz. 1982) zal wel niet de eenige geweest zijn, die, op zijn klacht over de ongunstiger verhoudingen, waarin de H. S. M.-spoorwegartsen na 1 Januari zullen komen, als zij het door hem aangehaalde contract teekenen, van het bestuur der vereeniging den raad kreeg zich er maar bij neer te leggen. Dit bestuur verliest echter uit het oog, dat, al worden de H. S. M.-artsen er niet minder